

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ภาพรวมของผู้บังคับบัญชา

- การอธิบายเกี่ยวกับบทบาทของการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม
- อธิบายระบบการวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้
- อธิบายองค์ประกอบของทิศทางทางยุทธศาสตร์ และการวางแผนการปฏิบัติการการรบร่วม
- บรรยายให้รู้ในเรื่องยุทธศิลป์ การออกแบบทางยุทธการ องค์ประกอบของการออกแบบทางยุทธการ และความสัมพันธ์กับระบบการวางแผนการปฏิบัติการการรบร่วม
- บรรยายให้รู้ในเรื่องระบบการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม

บทบาทของการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม

การวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม

การวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม ประกอบด้วย การวางแผนการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารร่วม โดยผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังรบ และผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมหน่วยรอง ในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และสถานการณ์วิกฤติ โดยดัดแปลงวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ของชาติไปสู่การปฏิบัติ พัฒนาผลผลิตในระดับยุทธการ ทั้งนี้ได้รวมวางแผนสำหรับการระดมพล การวางกำลัง การใช้กำลัง

การสนับสนุน การวางกำลังใหม่ และการเลิกระดมพลของ กองกำลังรบร่วมไว้ด้วย

ทิศทางทางยุทธศาสตร์

ทิศทางทางยุทธศาสตร์ เป็นสายโยงใยร่วมกันที่ผสมผสาน และ สอดคล้องกัน การปฏิบัติการวางแผน และการปฏิบัติการของ ฝ่ายเสนาธิการร่วม ผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังรบ เหล่าทัพ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม หน่วยสนับสนุนการช่วยรบ และ หน่วยงานของกระทรวงกลาโหม จัดให้มีความมุ่งหมาย และกำหนด ขอบเขตในการวางแผนสำหรับการใช้กำลังทางทหารที่ครอบคลุม ขอบเขตของงาน ทิศทางทางยุทธศาสตร์ด้วยกระบวนการ และ ธรรมเนียมการปฏิบัติ โดยในขณะที่ประธานาธิบดีและรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงกลาโหมได้ให้คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ต่อกอง กำลังรบร่วม

การจัดเตรียมพื้นฐานร่วมกันสำหรับความเข้าใจ และการปรับตัว

การวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม เกิดขึ้นภายใต้การวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ ที่ซึ่งเป็น ระบบปฏิบัติระดับกระทรวงของนโยบายการรบร่วม กระบวนการ ขั้นตอนการปฏิบัติ และโครงสร้างของการรายงาน การวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ถูกสนับสนุน โดยการติดต่อสื่อสาร และเทคโนโลยีด้านข่าวสาร ที่ถูกใช้โดย กลุ่มวางแผนและปฏิบัติการรบร่วม ที่คอยเฝ้าติดตาม วางแผน และปฏิบัติการในเรื่องการระดมพล การวางกำลัง การใช้กำลัง และการเลิกระดมพล ร่วมกับการปฏิบัติการรบร่วม

คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน และทำงานร่วมกันเป็นประจำ ระหว่างผู้บังคับบัญชาระดับสูง ผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังรบ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมหน่วยรอง ทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้นแต่เริ่ม และการยอมรับร่วมกันในผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ สมมติฐานของการวางแผน เกณฑ์เสี่ยง และปัจจัยที่สำคัญอื่น ๆ

การวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ ผสมผสาน การปฏิบัติในการวางแผนของกลุ่มวางแผน และปฏิบัติการรวบรวม และสนับสนุน การส่งผ่านอย่างแนบเนียนของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม จากการวางแผนไปสู่การปฏิบัติระหว่างห้วงเวลาของสถานการณ์วิกฤติ กิจกรรมของการวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ มีช่วงการควบคุมหลายระดับขององค์กร แต่ได้กำหนดขอบเขตไว้ในการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและผู้บังคับบัญชาหน่วยกำลังรบ ที่ซึ่งช่วยเหลือประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในการตัดสินใจ เมื่อไหร่ ที่ไหน และอย่างไรที่จะมอบหมายภารกิจให้กองกำลังทหารของสหรัฐอเมริกา

การสร้างความเข้าใจและลดความไม่แน่นอน

ในการจัดการการวางแผนการปฏิบัติการร่วม ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการประยุกต์ใช้ยุทธศิลป์ ในการออกแบบทางยุทธการ โดยใช้กระบวนการวางแผนการปฏิบัติการรวบรวมผู้วางแผนประยุกต์ใช้การออกแบบทางยุทธการที่จะจัดเตรียมกรอบแนวคิด ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐาน สำหรับการปฏิบัติการรวบรวม หรือแผนการทัพ และการปฏิบัติการในลำดับต่อมา ในการนำ

ยุทธศิลป์และการออกแบบทางยุทธการไปใช้ จะเป็นการลดความไม่แน่นอนให้น้อยลงไป และสั่งการที่เพียงพอต่อปัญหาที่ซับซ้อนที่ส่งต่อไปเพิ่มเติมสำหรับการวางแผนในรายละเอียด

การกำหนดทางเลือก ทรัพยากรในแนวทางที่ต้องการ และการลดเกณฑ์เสี่ยง

ฝ่ายเสนาธิการในการวางแผนใช้กระบวนการ การวางแผนปฏิบัติการร่วม ต่อการวางแผนในรายละเอียด เพื่อให้ได้ทางเลือกที่พัฒนาแล้วอย่างสมบูรณ์ ระบุทรัพยากร และระบุการลดเกณฑ์เสี่ยง ผู้วางแผนพัฒนาแนวความคิดของการปฏิบัติการ แผนกำลังรบ แผนการวางกำลัง และแผนการสนับสนุน ที่จะจำกัดทางเลือกที่หลากหลาย เพื่อที่จะจัดเตรียมความอ่อนตัวในการที่จะปรับหรือเปลี่ยนสภาพเงื่อนไข และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม

การเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง, การเรียนรู้ และการปรับตัว

การวางแผนปฏิบัติการรบบรมมีบทบาทพื้นฐานในการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ ในสภาพแวดล้อม การปฏิบัติการที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ผ่านการทบทวนโครงสร้าง การประเมินค่า และการปรับเปลี่ยน แผนจะได้รับการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมและทบทวนโดยคณะกลุ่มการวางแผน และปฏิบัติการรบบรม และผู้บังคับบัญชาาระดับสูงของกระทรวงกลาโหม กระบวนการวางแผนแบบเปิด และทำงานร่วมกันได้จัดเตรียมให้เกิดความเข้าใจร่วมกันผ่านหลายระดับขององค์กร และพื้นฐานสำหรับการปรับตัว และการเปลี่ยนแปลง

ทิศทางทางยุทธศาสตร์ และการวางแผนการปฏิบัติการรบร่วม

คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ และภาพรวมของการวางแผน

แผนและคำสั่งการรบร่วม ถูกพัฒนาขึ้นด้วยผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร และผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ ภายในใจผู้บังคับบัญชาและผู้วางแผน ได้มาในความเข้าใจของผลลัพธ์สุดท้ายเหล่านั้นจากคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ กระบวนการวางแผนการรบร่วมเป็นกระบวนการซึ่งปรับตัวได้ มันเกิดขึ้นในเครือข่าย สภาพแวดล้อมในความร่วมมือกัน ที่ซึ่งเป็นการอภิปรายที่ต้องการระหว่างผู้บังคับบัญชาระดับสูง การพัฒนาแผนที่ทำแบบคู่ขนาน และมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน และทำงานร่วมกันผ่านระดับการวางแผนหลายระดับ คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน การประสานงานบ่อย ๆ ระหว่างผู้บังคับบัญชาระดับสูง และผู้วางแผน ส่งเสริมให้เกิดแต่เริ่มแรก การแลกเปลี่ยนความเข้าใจของปัญหาสภาวะแวดล้อม ซึ่งได้ถูกนำเสนอ, ผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์ และผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร, วัตถุประสงค์, ภารกิจ, สมมติฐานของการวางแผน, ข้อพิจารณา, เกณฑ์เสี่ยง และปัจจัยคำแนะนำที่สำคัญอื่น ๆ

คำแนะนำทางทหาร, การป้องกันประเทศ และความมั่นคงของชาติ

สภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นเวทีหลักสำหรับการพิจารณาความมั่นคงปลอดภัยของชาติ และงานนโยบายต่างประเทศ พร้อมด้วยที่ปรึกษาด้านความมั่นคงแห่งชาติระดับสูง และเจ้าหน้าที่คณะรัฐมนตรี สำหรับกระทรวงกลาโหม การตัดสินใจของประธานาธิบดีได้เป็นแรงผลักดันสู่คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ ถูกออกแถลงการณ์

โดยสำนักงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และถูก
กลั่นกรองโดยระบบการวางแผนทางยุทธศาสตร์ร่วม เพื่อที่จะทำให้
Title 10 รหัสสหรัฐอเมริกา (USC) ด้วยอำนาจหน้าที่ บทบาท
ทางกฎหมาย ประธานของหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วม ได้นำระบบ
การวางแผนทางยุทธศาสตร์ร่วมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อที่จะ
จัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานที่จะจัดเรียงผลลัพธ์สุดท้าย วิธีการ
และเครื่องมือไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อในการระบุให้ชัดเจน
และลดเกณฑ์เสี่ยง สำหรับด้านการทหารในการกำหนดขอบเขต
การประเมินค่าที่ดีที่สุด, คำแนะนำ และทิศทางของกองกำลังรบ
สำหรับประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ระบบสภาความมั่นคงแห่งชาติ

ระบบสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นเวทีหลักสำหรับความรอบคอบ
ในความร่วมมือระหว่างองค์กร ของประเด็นนโยบายทางความ
มั่นคงแห่งชาติ ที่มีความต้องการ การตัดสินใจ โดยประธานาธิบดี
สภาความมั่นคงแห่งชาติเตรียมพร้อมคำแนะนำด้านความมั่นคง
แห่งชาติ ที่พร้อมด้วยการอนุมัติของประธานาธิบดี ที่กลายมาเป็น
นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ และเมื่อถูกนำไปปฏิบัติ การตัดสินใจ
นโยบายเหล่านี้ ได้จัดให้มีคำแนะนำสำหรับกำหนดการ และการ
วางแผนทางทหาร

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ เป็นรายงานที่มีความต้องการ
ครอบคลุมประจำปี โดย Title 50, USC, Section 404a มันได้
ถูกจัดเตรียมโดย สาขาด้านการบริหารของรัฐบาล สำหรับ

รัฐสภา และโครงสร้างความมั่นคงแห่งชาติหลักที่เกี่ยวข้องของสหรัฐอเมริกา รวมไปถึงแผนการบริหารเป็นอย่างไร ที่จะกำหนดตำแหน่งมันทั้งหลายในการใช้เครื่องมือทั้งหมดของพลอำนาจแห่งชาติ เอกสารนี้กล่าวอย่างทั่วไป อย่างจงใจในเนื้อหา และการนำไปสู่การปฏิบัติของมัน ขึ้นอยู่กับคำแนะนำอย่างประณีตในการจัดเตรียมเอกสาร (ยกตัวอย่างเช่น ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ, คำแนะนำในการใช้กำลัง และยุทธศาสตร์ทหาร)

กระทรวงกลาโหม

ยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศ ยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศกำหนดตำแหน่งว่าทำอะไร ที่กำลังรบของสหรัฐอเมริกาคือต่อสู้และเอาชนะสงคราม และอธิบายว่ากระทรวงกลาโหมจะสนับสนุนวัตถุประสงค์ในยุทธศาสตร์ความมั่นคงของชาติ ขณะเดียวกันมันได้ถูกจัดเตรียมไว้ในกรอบแนวคิด สำหรับคำแนะนำทางยุทธศาสตร์อื่น ๆ ของกระทรวงกลาโหม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวางแผนประณีต, การพัฒนากำลังรบ และการข่าวกรอง

ความต้องการในการเป็นลายลักษณ์อักษรที่มีอยู่ ในการยอมรับตามกฎหมายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ในการจัดการการทบทวน การป้องกันประเทศในวาระ ๔ ปี และเสนอรายงานการทบทวน การป้องกันประเทศในวาระ ๔ ปี ไปยังรัฐสภา

การทบทวน การป้องกันประเทศในวาระ ๔ ปี เชื่อมต่อยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศแห่งชาติ ที่สอดคล้องกันด้วยยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ ที่ทันสมัยล่าสุด โดยการระบุโครงสร้างกำลังรบ, ความทันสมัย และงบประมาณที่จะจัดสรร

ให้ทางทหาร ที่จะปฏิบัติการเต็มย่านของภารกิจ ประสบความสำเร็จภายใต้ยุทธศาสตร์นั้น

แผนหน่วยบัญชาการรวม, ถูกลงนามโดยประธานาธิบดี, จัดวางคำแนะนำพื้นฐานไปข้างหน้า ไปยังผู้บังคับหน่วยกำลังรบ (CCDRs) ทั้งหมด

แผนหน่วยบัญชาการรวม แผนหน่วยบัญชาการรวมจัดตั้งภารกิจและความรับผิดชอบของกองบัญชาการหน่วยกำลังรบ (CCMD), กำหนดตำแหน่ง การมอบหมายงานของกองกำลัง วาดเค้าโครงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของความรับผิดชอบสำหรับผู้บัญชาการกำลังรบ ภูมิศาสตร์ และกำหนดความรับผิดชอบสำหรับผู้บัญชาการกำลังรบตามพันธกิจ

คำแนะนำสำหรับการใช้กำลังของกองกำลัง คำแนะนำสำหรับการใช้กำลังของกองกำลัง (GEF) ได้จัดเตรียมทิศทาง ๒ ปี ไปยังกองบัญชาการหน่วยกำลังรบ (CCMDs) สำหรับการวางแผนทางยุทธการ, การบริหารจัดการกำลังรบ, ความร่วมมือทางด้านการมั่นคง และจัดวางตำแหน่งในการวางแผน คำแนะนำสำหรับการใช้กำลังของกองกำลัง (GEF) เป็นวิธีการทำให้เรียบง่ายสำนักงานของรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม (OSD) แปลงชุดของความเร่งด่วนทางยุทธศาสตร์ในยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ (NSS), ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ (NDS) และการทบทวนนโยบายการป้องกันประเทศในวาระรอบ ๔ ปี (QDR) ในการนำไปสู่ทิศทางสำหรับการปฏิบัติการในระดับยุทธการ

ระบบการวางแผนทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSPS)

ระบบการวางแผนทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSPS) เป็นระบบหลัก ที่ซึ่ง ประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS) ในการร่วมมือประสานงาน กับสมาชิกคนอื่นของหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วม (JCS) และผู้บังคับ หน่วยกำลังรบ (CCDRs) จัดการต่อแผนประณีต และจัดเตรียม คำแนะนำทางทหารไปยังประธานาธิบดี

ผลผลิตของระบบการวางแผนทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSPS) ตัวอย่างเช่น ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ และแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม จัดเตรียมคำแนะนำและข้อชี้แนะต่อนโยบายทางทหาร, ยุทธศาสตร์, แผน, กำลังรบ และความต้องการทรัพยากร รวมถึงการจัดสรรที่จำเป็น ที่สุด เพื่อให้ประสบความสำเร็จ การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ความมั่นคง และคำชี้แนะอื่น ๆ ของประธานาธิบดี

ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ทหารแห่งชาติได้มาจาก ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศ การลำดับความสำคัญและการกำหนดขอบเขต ความพยายาม ของกองกำลังของสหรัฐอเมริกา แสดงถึงคำแนะนำของประธาน คณะเสนาธิการร่วม (CJCS) สำหรับสถานะแวดล้อมด้าน ความมั่นคง และการปฏิบัติการทางทหารที่จำเป็นที่จะปกป้อง ผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาที่จำเป็นอย่างยิ่ง จะระบุ วัตถุประสงค์ทางทหารแห่งชาติ (นั่นคือ จุดหมายปลายทาง (ends), ทำอย่างไร ที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น (นั่นคือ หนทางที่จะไป (ways), และกำหนดขีดความสามารถทางทหารที่ ต้องการ ที่จะดำเนินการยุทธศาสตร์ (นั่นคือ เครื่องมือ (means))

แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSCP) แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วมเป็นตัวขับเคลื่อนหลักที่สำคัญในการที่ประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS) ฝึกความรับผิดชอบ สำหรับการ การเตรียมการของแผนการรบบร่วมให้เรียบร้อย แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม จัดเตรียมยุทธศาสตร์ทหารและคำแนะนำในระดับยุทธการ ไปยังผู้บังคับหน่วยกำลังรบ (CCDRs), ผู้บัญชาการเหล่าทัพ, หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ (CSAs) และหน่วยงานของกระทรวงกลาโหมที่ใช้ได้ สำหรับการเตรียมแผนการทัพ และแผนเผชิญเหตุ โดยมีพื้นฐานบนขีดความสามารถทางทหารในปัจจุบัน มันสนับสนุนคล้ายกับตัวเชื่อมระหว่างคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ ที่จัดเตรียมในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ (GEF) และการปฏิบัติในการวางแผนการปฏิบัติการรบบร่วม และผลผลิตที่ทำให้บรรลุคำแนะนำเหล่านั้น

คำแนะนำในการบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลกไปสู่การปฏิบัติ (GFMIG) คำแนะนำในการบริหารจัดการกำลังรบทั่วโลกไปสู่การปฏิบัติ (GFMIG) ผสมผสานการมอบหมายงานให้สมบูรณ์, การจัดสรร, ข้อมูลข่าวสารที่มีการจัดสรรปันส่วน ในเอกสารการจัดการกำลังรบทั่วโลก (GFM) เล่มเดียว การจัดการกำลังรบทั่วโลก (GFM) จัดวางให้อยู่ในแนวเดียวกัน ในการมอบหมายสั่งงานกองกำลังรบ, การจัดสรร, และระเบียบวิธีในการจัดสรร, ในการสนับสนุนของยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศ (NDS), ความต้องการของกองกำลังรบบร่วมที่พร้อมใช้งาน และการประเมินค่าของกองกำลังรบบร่วม มันได้จัดเตรียมความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการพร้อมใช้ทั่วโลกของทรัพยากรทางทหารของสหรัฐอเมริกา

และจัดเตรียมกระบวนการสำหรับผู้ตกลงใจในระดับสูงที่จะทำให้รวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำ ประเมินผลกระทบ และความเสี่ยง ในการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่วางแผนไว้สำหรับอนาคตในการมอบหมายงานกองกำลัง, การจัดสรร และการบรรจุ

ผู้บัญชาการกำลังรบภูมิศาสตร์

การประเมินยุทธศาสตร์ การประเมินยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือที่พร้อมใช้ในกองบัญชาการกำลังรบ (CCMD) และกองบัญชาการหน่วยรองรวม เหมือนกับที่ออกแบบและพัฒนาแผนการทัพ และแผนการทัพรอง หรือแผนปฏิบัติการ (OPLANS) ผู้บังคับหน่วยกำลังรบใช้การประเมินทางยุทธศาสตร์ พัฒนาในยามปกติเพื่อที่จะทำให้ง่ายขึ้นในการใช้กำลังทางทหาร ผ่านย่านการปฏิบัติการทางทหาร

ยุทธศาสตร์ยุทธบริเวณ ระบบควบคุมบังคับบัญชาทั่วโลก (GCCs) พัฒนายุทธศาสตร์ยุทธบริเวณ ให้ความสนใจกับการบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายที่กำหนด สำหรับยุทธบริเวณ ยุทธศาสตร์ยุทธบริเวณ เป็นแถลงการณ์ที่กล่าวครอบคลุมภาพกว้างของวิสัยทัศน์ระยะยาวของผู้บังคับบัญชา สำหรับพื้นที่รับผิดชอบ มันเป็นสะพานเชื่อมระหว่างคำแนะนำทางยุทธศาสตร์แห่งชาติ และการวางแผนการปฏิบัติการบรรวม ที่ต้องการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์สุดท้ายในระดับภูมิภาค และระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มันได้เชื่อมกิจกรรมกองบัญชาการกำลังรบ (CCMD), การปฏิบัติการ, และทรัพยากร ไปยังนโยบาย และคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา (USG)

ข้อพิจารณาระหว่างหน่วยงาน

การบรรลุวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ของชาติ ต้องการผลลัพธ์ การปฏิบัติการรวมที่มีประสิทธิผล ในเอกภาพของความพยายาม มันเป็นการบรรลุผลโดยความร่วมมือกัน การประสานสอดคล้องกัน และการประสานงานกัน ในการใช้เครื่องมือของพลังอำนาจ ของชาติ ในด้านการทูต, ข้อมูลข่าวสาร, การทหารและเศรษฐกิจ เพื่อที่จะให้การบูรณาการบรรลุผลสำเร็จ เหล่าทัพ และหน่วยงาน ของกระทรวงกลาโหม ต้องมีการสื่อสารระหว่างกันกับหน่วยงาน และองค์กรที่ไม่ใช่ของกระทรวงกลาโหม เพื่อที่จะให้มีความเข้าใจ ในความเข้าใจซึ่งกันและกันของขีดความสามารถ, ข้อจำกัด, ผลสรุปของการปฏิบัติทางทหาร และไม่ใช้ทางทหาร และรวม ไปถึงความเข้าใจของผลลัพธ์สุดท้าย และเกณฑ์การยุติที่ต้องการ

การสื่อสารทางยุทธศาสตร์ (SC)

ผู้บังคับบัญชากองกำลังรวบรวมทุกคนมีความรับผิดชอบ ที่จะพัฒนา ความร่วมมือ และความประสานสอดคล้องกันของยุทธศาสตร์การติดต่อ สื่อสาร ที่สามารถเชื่อมและสนับสนุนการวางแผน และการปฏิบัติ ของชาติอย่างเหนียวแน่น และความพยายามของการสื่อสารทาง ยุทธศาสตร์ (SC)

การสื่อสารทางยุทธศาสตร์ (SC) บ่งถึงจุดมุ่งหลักของคำแนะนำ ทางยุทธศาสตร์ของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา (USG) มีพยายามที่จะ เข้าใจ และการเข้าถึงผู้ฟังหลัก ที่จะสร้าง, เพิ่มประสิทธิภาพ ทำให้เข้มแข็ง, หรือปกป้องเงื่อนไขที่พึงพอใจสำหรับความ ก้าวหน้าของผลประโยชน์, นโยบาย และวัตถุประสงค์ของรัฐบาล

สหรัฐอเมริกา (USG) ผ่านการใช้ของโครงการความร่วมมือ, แผน, สารสำคัญ, ข้อความ และผลผลิตที่ประสานสอดคล้องกัน และพลังที่มีอำนาจ ในการดำเนินการของทุก ๆ เครื่องมือของพลังอำนาจแห่งชาติ ทางทหารของสหรัฐอเมริกา แสดงบทบาทการสนับสนุนที่สำคัญ ในการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ (SC), เป็นหลักที่ผ่านไปยังการปฏิบัติการข่าวสาร, การประชาสัมพันธ์ และการป้องกัน ในการสนับสนุนการทูตสาธารณะ ข้อพิจารณาของการสื่อสารทางยุทธศาสตร์ (SC) ควรจะรวมการวางแผนการปฏิบัติการรวบรวมทั้งหมด สำหรับการปฏิบัติการทางทหาร มาจากการปฏิบัติประจำ การปฏิบัติทางทหารในภาวะปกติ ผ่านการปฏิบัติการยุทธหลัก

คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ สำหรับการปฏิบัติการหลายชาติ

เมื่อถูกระบุทิศทางตามคำสั่ง ผู้บังคับบัญชาสหรัฐอเมริกาที่ถูกแต่งตั้งมีส่วนร่วมโดยตรงกับกองกำลังรบของประเทศอื่น ๆ ในการเตรียมแผนเผชิญเหตุแบบทวีภาคี

การปฏิบัติการหลายชาติ เริ่มต้นด้วยความพยายามทางการทูตที่จะสร้างความร่วมมือ หรือกระตุ้นพันธมิตร ในการปฏิบัติการการถกแถลง และความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนร่วมหลัก ในการกำหนดคำถามพื้นฐานในระดับของยุทธศาสตร์ชาติ การถกแถลงของผู้บังคับบัญชาาระดับสูงเหล่านี้ ควรจะเกี่ยวข้องกับองค์กรรัฐบาลระหว่างประเทศ (IGOs) ตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกา หรือองค์กรสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ ที่มีกองกำลังหลายชาติอยู่ (MNFs) หรือแต่ละประเทศในการสนับสนุนของแต่ละกองกำลังหลายชาติ

(MNFs) การจัดระบบตามลำดับชั้นทวิภาคี หรือพหุภาคีถูกจัดตั้งที่จะกำหนดวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์สุดท้ายทางยุทธศาสตร์และทางทหาร เพื่อที่จะพัฒนายุทธศาสตร์ และคำแนะนำทางยุทธศาสตร์ร่วมกันสำหรับการวางแผนและการปฏิบัติของการปฏิบัติการหลายชาติ

การประยุกต์ใช้ของคำแนะนำ

ศูนย์บัญชาการ, กองบัญชาการ และหน่วยงานราชการ มีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติการรบรวม หรือถูกกำหนดให้เกี่ยวข้องกับปฏิบัติการรบรวม เป็นข้อตกลงของการมีส่วนร่วม กลุ่มวางแผนและปฏิบัติการรบรวม (JPEC) ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่คณะบุคคลที่มีการประชุมเป็นปกติ หรือมีตำแหน่งอย่างถาวร กลุ่มวางแผนและปฏิบัติการรบรวม (JPEC) ประกอบด้วย ประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS) และสมาชิกคนอื่น ๆ ของหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการร่วม (JCS), ฝ่ายเสนาธิการร่วม (JS), เหล่าทัพ และกองบัญชาการหลักของพวกเขา, กองบัญชาการกำลังรบ (CCMDs) และกองบัญชาการรองของพวกเขา รวมไปถึงหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการ (CSAs)

การวางแผนปฏิบัติการรบรวม ถูกทำให้บรรลุผลผ่านทางระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (APEX) กลุ่มวางแผน และปฏิบัติการรบรวม (JPEC) ใช้ระบบการวางแผนและการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้ (APEX) ในการสังเกตการณ์ วางแผน และปฏิบัติการ การระดมกำลัง การวางแผนกำลัง การใช้กำลัง การสนับสนุน การวางแผนกำลังใหม่ และการเลิกระดมพล โดยทำงานร่วมกับการปฏิบัติการรบรวมระบบการวางแผน และการปฏิบัติที่สามารถปรับให้เข้ากับ

สถานการณ์ได้ (APEX) เชื่อมโยงในเครือข่าย สภาแวดล้อมในการทำงานร่วมกัน ทำให้การถกแถลงทำให้ง่ายขึ้นระหว่างผู้นำระดับสูง การพัฒนาการวางแผนคู่ขนาน และการกระทำพร้อมกัน และการร่วมมือผ่านระดับการวางแผนหลายระดับ การวางแผนปฏิบัติการรวบรวมล้อมรอบด้วยจำนวนขององค์ประกอบ รวมไปถึงสามคณะกรรมการ การปฏิบัติในระดับยุทธการ, พันธกิจของการวางแผนสี่ด้าน และจำนวนของผลผลิตที่เกี่ยวข้อง

การปฏิบัติทางยุทธการ

การตระหนักสู่สถานการณ์ได้กำหนดกระบวนการขั้นตอนสำหรับการอธิบายสภาแวดล้อมทางยุทธการ รวมไปถึงภัยคุกคามที่มีต่อความมั่นคงของชาติ จะเกิดขึ้นระหว่างการสังเกตการณ์อย่างต่อเนื่อง ต่อสถานการณ์ทางการเมือง และการทหารของชาติ และระหว่างประเทศ ดังนั้น ผู้บัญชาการกำลังรบร่วม (JFCs) และฝ่ายเสนาธิการกำหนดและวิเคราะห์วิกฤติการณ์ที่ฉุกเฉิน แจ้งไปยังผู้ตกลงใจ และกำหนดสภาพธรรมชาติของภัยคุกคามโดยเฉพาะ

การวางแผนอย่างต่อเนื่องระหว่างการปฏิบัติ การเน้นความสำคัญ เริ่มแรกทำให้แผนที่มียู่ มีความสมบูรณ์มากขึ้น และผลิตคำสั่งการปฏิบัติการและใช้ประโยชน์การไหลเวียนของกองกำลังตามที่ถูกกำหนดมอบหมายให้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงกองกำลังที่ถูกจัดสรรขึ้น

การวางแผน ได้แปลงคำแนะนำ และทิศทางยุทธศาสตร์ ไปยังการวางแผนการทัพ, แผนระดับ ๑-๔ และคำสั่งการปฏิบัติ (OPORDs) การวางแผนการปฏิบัติการรวบรวม อาจจะมีพื้นฐานอยู่บนการนิยามกิจที่ถูกระบุในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ

(GEF) และแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSCP) สำหรับในอีกทางเลือกหนึ่ง การวางแผนการปฏิบัติการรบรวม อาจจะมีพื้นฐานอยู่บนความจำเป็นสำหรับการตอบสนองทางทหาร ต่อเหตุการณ์ที่เป็นไปตามธรรมชาติปัจจุบัน, เหตุการณ์ฉุกเฉิน หรือวิกฤตความอ่อนไหวตามห้วงเวลา

การปฏิบัติ เริ่มต้นเมื่อประธานาธิบดีตัดสินใจที่จะใช้ทางเลือกทางทหารในการแก้ไขปัญหาวิกฤต มีเพียงประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมเท่านั้น สามารถมอบอำนาจให้ประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS) ในการจัดทำคำสั่งการปฏิบัติ (EXORD) ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดของเงื่อนไขในด้านเวลา คำสั่งการปฏิบัติ (EXORD) อาจจะเป็นเพียงคำสั่งที่ผู้บัญชาการกองกำลังรบรวม (JFC) ได้รับคำสั่งการปฏิบัติ (EXORD) ระบุเวลาในการเริ่มต้นการปฏิบัติการ และถ่ายทอดคำแนะนำที่ไม่ได้จัดเตรียมแต่เริ่มแรก การปฏิบัติ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งการปฏิบัติการถึงเกณฑ์การยุติ หรือภารกิจบรรลุประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าพันธกิจการวางแผนสี่ประการของคำแนะนำทางยุทธศาสตร์, การพัฒนาแนวความคิด, การพัฒนาแผน และการประเมินค่าแผน โดยทั่วไปจะถูกจัดลำดับ และมักจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันในความพยายามที่จะทำให้แรงกระบวนกรวางแผนโดยรวมให้เกิดขึ้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม หรือผู้บังคับหน่วยกำลังรบ อาจสั่งการให้ฝ่ายเสนาธิการในการวางแผน ที่จะปรับแผน หรือปรับแต่งให้ดีขึ้น โดยย้อนกลับเข้าไปในกระบวนการวางแผนในพันธกิจก่อนหน้านี้

คำแนะนำทางยุทธศาสตร์ พันธกิจนี้ถูกใช้เพื่อกำหนดการประเมินค่าทางการเมือง และการทหารในระดับยุทธศาสตร์ พัฒนา และ

ประเมินวัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ทหาร การจัดสรร และการแบ่งมอบกำลัง และทรัพยากรอื่น ๆ กำหนดแนวความคิด และทางเลือกทางทหารในระดับยุทธศาสตร์ และพัฒนาคำแนะนำ ในการวางแผนที่นำไปสู่การเตรียมของหนทางในการปฏิบัติ (COAs)

การพัฒนาแนวความคิด ในระหว่างการวางแผนประณีต ผู้บังคับบัญชาที่รับการสนับสนุน จะพัฒนาหนทางปฏิบัติหลาย ๆ หนทาง ในแต่ละการบรรจุ แนวความคิดเริ่มต้นที่ถูกระบุในระดับต่ำสุด ชัดความสามารถหลักที่ต้องการ และกิจของหน่วยงานกิจการ ยุทธการหลัก จะประสบความสำเร็จโดยองค์ประกอบหน่วยรอง แนวความคิดของการใช้กำลัง และการประเมินค่าของความเสี่ยง สำหรับแต่ละหนทางปฏิบัติ แต่ละหนทางปฏิบัติควรที่จะบรรจุทางเลือกที่อธิบาย ทางเลือกหลายหนทางที่จะบรรลุผลลัพธ์สุดท้าย ที่ต้องการ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงของสภาพเงื่อนไข (ยกตัวอย่าง เช่น สภาวะแวดล้อมทางยุทธการ, ปัญหา, ทิศทางทางยุทธศาสตร์)

การพัฒนาแผน พันธกิจนี้ถูกใช้พัฒนาแผนการทัพอย่างเต็มรูปแบบ แผนเผชิญเหตุในสถานการณ์วิกฤติ หรือคำสั่ง พร้อมทั้งเอกสารผนวกประกอบแผน ที่สนับสนุนการปฏิบัติ และเพื่อปรับแต่ง การวิเคราะห์ความเป็นไปได้เริ่มต้น พันธกิจนี้บูรณาการ การระดมพล การวางกำลัง การใช้กำลัง การสนับสนุน การยุติ ความขัดแย้ง การวางกำลังใหม่ และการเลิกระดมพล ผ่านไปยัง โครงสร้างของชั้นการปฏิบัติ ๖ ชั้น (ชั้น ๐ ถึง ๕) ผู้บังคับหน่วย กำลังรบ (CCDR) บรรยายสรุปแผนในชั้นสุดท้ายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (หรือผู้แทนที่ถูกกำหนดขึ้น) ในระหว่างการอนุมัติแผนชั้นสุดท้ายในการทบทวนความก้าวหน้า (IPR) หรือ

ที่เรียกว่า IPR-F ผู้บังคับหน่วยกำลังรบ (CCDR) อาจจะมี ความจำเป็นทำ IPR-F ซ้ำ จนกว่าจะได้รับการอนุมัติ ซึ่งจะได้ผลผลิตหลัก ก็คือ แผน หรือคำสั่ง

การประเมินค่าแผน (การปรับแต่ง, ปรับเปลี่ยน, ยุติ และ ปฏิบัติ - RATE) ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน ทบทวนอย่างต่อเนื่อง และประเมินค่าแผนสมบูรณ์ ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นไปได้สี่ประการ คือ การแก้ไข (R) การปรับเปลี่ยน (A) ยุติ (T) และ ปฏิบัติ (E)

ผลผลิตในการวางแผนประณีต และการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ

การดำเนินงานในการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติมีความคล้ายคลึงกับการดำเนินงานของการวางแผนประณีต เพียงแต่การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติจะมีความเป็นพลวัต และสภาวะเงื่อนไขของโลกที่แท้จริง

การดำเนินงานในการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ อาจจะดำเนินการตามลำดับ หรือเป็นลักษณะแบบการวางแผนคู่ขนาน พร้อมด้วยแผนการสนับสนุน และแผนของหน่วยรอง หรือคำสั่งการปฏิบัติ (OPORDs) ที่พัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

การวางแผนประณีต ครอบคลุมการจัดเตรียมของแผนที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ยังไม่วิกฤติ มันถูกใช้ในการพัฒนาแผนการทัพ และแผนเผชิญเหตุ สำหรับความกว้างของย่านการปฏิบัติ มีพื้นฐานจากการระบุหรือกำหนดความต้องการในคำแนะนำในการใช้หน่วยกำลังรบ (GEF) แผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม (JSCP) หรือแนวทางการวางแผนอื่น ๆ แผนการทัพใน

ยุทธบริเวณ และทั่วโลก เป็นหัวใจสำคัญของโครงสร้างการวางแผนของกระทรวงกลาโหม (DOD) โดยได้เตรียมเครื่องมือที่จะแปลงยุทธศาสตร์ ยุทธบริเวณหรือยุทธศาสตร์ทางพันธกิจไปสู่แผนการปฏิบัติ

การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ได้จัดเตรียมให้ประธานคณะเสนาธิการร่วม (CJCS) และผู้บังคับหน่วยกำลังรบ (CCDR) ในกระบวนการ สำหรับการได้มาซึ่งข้อมูลในการตกลงใจที่สำคัญ ที่ได้นำเสนอผ่านขึ้นไปตามสายการบังคับบัญชา จนถึงประธานาธิบดี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นอกจากนี้ยังระบุถึงกลไกที่ใช้ในการเฝ้าติดตามการปฏิบัติของการปฏิบัติการ การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ จะครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ความอ่อนไหวในด้านของเวลา ของคำสั่งการปฏิบัติ (OPODs) สำหรับการวางกำลัง, การใช้กำลัง และการสนับสนุนของการบรรจุ หรือการขึ้นสมทบ กำลังที่ถูกบรรจุ และขีดความสามารถ ในการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่อาจจะส่งผลต่อการปฏิบัติการทางทหารอย่างแท้จริง ขั้นตอนของการวางแผนในสถานการณ์วิกฤติ ได้จัดเตรียมไว้สำหรับให้เกิดความรวดเร็ว และประสิทธิผล ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการวิเคราะห์ การเตรียมการในเรื่องของเวลา ของหนทางปฏิบัติทางทหาร เพื่อการพิจารณาโดยประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และส่งผ่านข้อมูลการตัดสินใจของพวกเขาไปยังกลุ่มการวางแผนและปฏิบัติการร่วม (JPEC)

แผนเผชิญเหตุ

แผนเผชิญเหตุ ถูกพัฒนาขึ้นในการคาดการณ์ของวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นนอกสภาพเงื่อนไขวิกฤติ มีอยู่สี่ระดับของรายละเอียดการวางแผนสำหรับแผนเผชิญเหตุ พร้อมด้วยผลผลิตของการวางแผนที่เกี่ยวข้องสำหรับแต่ละระดับ

การเผชิญเหตุ เป็นสถานการณ์ที่อาจเกี่ยวข้องกับกองกำลังทหาร เพื่อตอบสนองต่อภัยธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ภัยพิบัติ, การก่อการร้าย, การบ่อนทำลาย, การใช้การปฏิบัติการทางทหารโดยต่างประเทศ หรือสถานการณ์อื่น ๆ ที่ได้รับคำสั่งโดยตรงจากประธานาธิบดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

รายละเอียดการวางแผนระดับ ๑ - ประมาณสถานการณ์ของผู้บัญชาการ ระดับของการวางแผนนี้เกี่ยวข้องกับรายละเอียดจำนวนน้อยที่สุด และเน้นไปที่การผลิตหนทางปฏิบัติหลายหนทาง เพื่อที่จะแก้ไขในสถานการณ์ฉุกเฉิน ผลผลิตสำหรับการปฏิบัติระดับนี้ สามารถเป็นการบรรยายสรุปหนทางปฏิบัติ, คำสั่งโดยตรงจากผู้บังคับบัญชา, การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาหรือบันทึกข้อตกลง

รายละเอียดการวางแผนระดับ ๒ - (Bplan): Base Plan (BPLAN) อธิบายถึงแนวความคิดในการปฏิบัติการ (Concept of Operation: CONOPS), กองกำลังรบหลัก, แนวความคิดในการสนับสนุน และกำหนดระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้ในการปฏิบัติการให้แล้วเสร็จ แผนระดับ ๒ โดยปกติแล้วจะไม่รวมถึงภาคผนวกหรือข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามขั้นเวลา (Time-phased Force and Deployment Data: TPFDD)

รายละเอียดการวางแผนระดับ ๓ - แผนแนวคิดในการยุทธ์ (Concept Plan: CONPLAN) คือแผนยุทธการในรูปแบบย่อ ซึ่งอาจต้องมีการขยายความเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เพื่อแปลงเป็นแผนยุทธการ (Operation Plan: OPLAN) หรือ คำสั่งยุทธ์การ (Operation Order: OPOD) แผนแนวความคิด ในการยุทธ์นี้ อาจจะรวมหรือไม่รวมถึงรายการกำลังทหาร และข้อมูล กำลังรบ และการวางกำลังตามชั้นเวลา (TFPDD) ก็ได้

รายละเอียดการวางแผนระดับ ๔ - แผนปฏิบัติการ (Operation Plan: OPLAN) คือแผนการรวบรวมฉบับที่สมบูรณ์ และมี รายละเอียดพร้อมคำอธิบายอย่างเต็มรูปแบบ, ภาคผนวกทั้งหมด และข้อมูลกำลังรบและการวางกำลังตามชั้นเวลา (TFPDD) โดยระบุ กองกำลังเป็นการเฉพาะเจาะจงลงไป การสนับสนุนตามพันธกิจ และทรัพยากรที่ต้องการในการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผน และให้ ประมาณการในการจัดส่งกำลังทหารเข้ามาเพิ่มเติมในยุทธบริเวณ

การวางแผนระหว่างองค์กร และการประสานงาน

การวางแผน และการประสานงานระหว่างองค์กร คือปฏิสัมพันธ์ ที่เกิดขึ้นระหว่างองค์ประกอบของกระทรวงกลาโหม (DOD); หน่วยงาน USG และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง, รัฐ, อาณาเขต, ท้องถิ่น และชนเผ่า หน่วยงาน, กองกำลังทหารต่างชาติ และหน่วยงาน ของรัฐ (IGOs), องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ (NGOs) และภาคเอกชน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การประสานงานระหว่างหน่วยงาน ที่ประสบความสำเร็จของแผนจะต้องอำนวยความสะดวก เอกภาพ ของความพยายามในท่ามกลางหลายองค์กร โดยการส่งเสริม

ความเข้าใจร่วมกันของขีดความสามารถ, ข้อจำกัด, ผลกระทบ
ของการปฏิบัติการทางทหาร และพลเรือน

การวางแผนระหว่างหน่วยงาน และการประสานงาน

การประสานงานระหว่างหน่วยงาน คือปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น
ท่ามกลางกรม และหน่วยงาน USG รวมทั้งกระทรวงกลาโหม
เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การประสานงานระหว่างหน่วยงาน
เชื่อมโยงระหว่างทหารสหรัฐและเครื่องมือพลังอำนาจอื่น ๆ
ของชาติ

การวางแผนหลายชาติ และการประสานงาน

ข้อตกลงอย่างชัดเจนในการระบุยุทธศาสตร์ และผลลัพธ์สุดท้ายทาง
ทหาร มีความจำเป็นอย่างสูงเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการประสานงาน
หลายชาติ การวางแผน และการปฏิบัติ

การปฏิบัติการหลายชาติ เป็นขอบเขตความร่วมมือที่จะอธิบาย
การปฏิบัติการทางทหาร ที่ถูกควบคุมโดยกองกำลังของสอง
ประเทศ หรือมากกว่า การปฏิบัติการดังกล่าวมักจะปฏิบัติการ
ภายใต้โครงสร้างของกลุ่มความร่วมมือ หรือพันธมิตร ถึงแม้ว่า
การจัดเตรียมที่เป็นไปได้อื่น ๆ รวมไปถึงการกำกับดูแลโดย IGO
(ตัวอย่างเช่น องค์การสหประชาชาติ หรือองค์การสำหรับความ
มั่นคงและความร่วมมือในยุโรป) กุญแจสำคัญในการปฏิบัติการ
หลายชาติ คือการบรรลุความสำเร็จของเอกภาพของความพยายาม
ท่ามกลาง ผู้นำทางการเมือง และผู้นำทางการทหารของประเทศ
สมาชิก เน้นวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ร่วมกัน ในฐานะการ
สนับสนุนซึ่งกันและกัน และให้ความเคารพซึ่งกันและกัน

การทบทวนของแผนหลายชาติ

แผนเผชิญเหตุแบบพหุภาคี โดยปกติแล้วจะได้รับการอนุมัติในระดับชาติของสหรัฐอเมริกา

แผนยุทธศาสตร์ร่วมของสหรัฐอเมริกา หรือแผนเผชิญเหตุ ได้ถูกจัดเตรียมในการสนับสนุนของแผนหลายชาติ และถูกพัฒนาทบทวน และอนุมัติเฉพาะภายในช่องทาง การดำเนินงานของสหรัฐอเมริกา อาจจะแบ่งปันหรือไม่แบ่งปันก็ได้ ในโดยรวมกับหุ้นส่วนหลายชาติ การทบทวนและอนุมัติอย่างเป็นทางการของแผนหลายชาติ ถูกทำให้สำเร็จในการทำให้สอดคล้องกับกระบวนการและขั้นตอนเฉพาะ ที่ถูกปรับโดยแต่ละองค์กรหลายชาติ และอาจรวมหรือไม่อาจรวม การแยกทบทวนหรืออนุมัติโดยสหรัฐอเมริกา

ยุทธศิลป์และการออกแบบทางยุทธการ

ผู้บังคับบัญชาที่มีทักษะในการใช้ยุทธศิลป์ได้ให้วิสัยทัศน์ที่เชื่อมการปฏิบัติทางยุทธวิธี ไปยังวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์

ผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมและฝ่ายเสนาธิการ พัฒนาแผน และคำสั่งผ่านการประยุกต์ใช้ยุทธศิลป์และการออกแบบทางยุทธการ โดยการใช้ระบบการวางแผนการปฏิบัติการร่วม-JOPP (Joint Operation Planning Process) ได้รวมศิลป์และศาสตร์ที่จะพัฒนาผลผลิตที่อธิบาย ทำอย่างไร (หนทาง/วิธีการ) ที่กองกำลังรวบรวมจะใช้ขีดความสามารถของมัน (เครื่องมือ) ที่จะให้บรรลุ

ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร (จุดสิ้นสุด) การปฏิสัมพันธ์ของยุทธศิลป์ และการออกแบบทางยุทธการได้ใช้เป็นสะพานเชื่อมระหว่าง ยุทธศาสตร์และยุทธวิธี, เชื่อมโยงเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ชาติ ไปสู่การรบทางยุทธวิธี และการปฏิบัติที่มีใช้การรบที่ต้องการ ดำเนินการให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เหล่านี้

บทบาทของผู้บังคับบัญชา

ผู้บัญชาการรบ เป็นศูนย์กลางในยุทธศิลป์ ไม่เพียงแต่การใช้การ ศึกษาและประสบการณ์ แต่ต้องให้คำแนะนำกับฝ่ายเสนาธิการ ผ่านกระบวนการนี้ เพราะคำตัดสิน และการตกลงใจของผู้บังคับ บัญชาเป็นสิ่งที่ต้องการ ผู้บังคับบัญชาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกัน ในสถานการณ์ปัจจุบัน ด้วยประสบการณ์ หรือจากการศึกษา ประวัติศาสตร์ ที่จะแยกลักษณะเฉพาะที่ต้องการ นวัตกรรม หรือ การปรับเปลี่ยน ในการแก้ปัญหา ผู้บังคับบัญชาต้องส่งเสริมการ อภิปราย และยกระดับบทสนทนา และการทำงานร่วมกัน ที่จะ ระบุ และแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน และปัญหาที่ไม่ชัดเจน ด้วยเหตุนี้ ผู้บังคับบัญชาต้องให้อำนาจในการเรียนรู้ขององค์กร และพัฒนา วิธีการที่จะกำหนด ถ้าเปลี่ยนแปลง แนวทางที่มุ่งสู่ทางยุทธการ มีความจำเป็นระหว่างปฏิบัติการ

การพัฒนาแนวทางไปสู่ทางยุทธการ

แนวทางไปสู่ทางยุทธการ เป็นการอธิบายของผู้บังคับบัญชา ของแนวทางการปฏิบัติของกำลังในภาพกว้าง เพื่อให้บรรลุ ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหารที่ต้องการ แนวทางไปสู่ทางยุทธการมี พื้นฐานกว้างในความเข้าใจของสถานะแวดล้อมทางยุทธการ และปัญหาที่เผชิญอยู่ของผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม เมื่อ

ผู้บังคับบัญชากองกำลังรวบรวมเห็นด้วยกับแนวทางการไปสู่ทางยุทธการ มันถูกใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการเริ่มต้น การต่อเนื่อง หรือการวางแผนในรายละเอียดให้สมบูรณ์

ระเบียบวิธี

สามมุมมองที่ชัดเจนของระเบียบวิธีในการทำงานร่วมกัน ช่วยในเรื่อง การผลิต แนวทางไปสู่ทางยุทธการ

ทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายในระดับยุทธศาสตร์ (Understand the Strategic Direction) แนวทางทางยุทธศาสตร์ (Strategic Guidance) มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อยุทธศิลป์ และการออกแบบการยุทธ์ในระดับนายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม จะต้องชี้แนะแนวต่อผู้บัญชาการรบ โดยทั่วไปจะเป็นการชี้แนะแบบใช้ระยะเวลายาวจนถึงปานกลางในการยุทธ์ ประกอบกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ รวมถึงนิยามของสภาวะสุดท้ายทางการยุทธ์ (End) การจัดสรรกำลังและทรัพยากร (Means) หนทางในการปฏิบัติในการใช้กำลังทางทหาร (Way) เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ เชื่อมต่อทรัพยากร และการปฏิบัติทางยุทธวิธี โดยเป็นความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาทางยุทธการ

ทำความเข้าใจในสภาพแวดล้อมทางยุทธการที่เกิดขึ้น (Understand the Operational Environment) สภาพแวดล้อมทางยุทธการคือส่วนประกอบของปัจจัยของสภาวะต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่มีอิทธิพลต่อการยุทธ์, ชัดความสามารถที่มีผลในการตัดสินใจของผู้บัญชาการรบ ซึ่งครอบคลุมในทุกมิติ ทั้งภาคพื้น, อากาศ, น้ำ, อวกาศ อีกทั้งยังรวมถึงข้อมูลข่าวสาร

อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นมิตร ศัตรู หรือผู้ที่เป็นกลาง หรืออะไรก็ตาม ที่เกี่ยวข้องกับการยุทธ์ การเข้าใจในสภาพแวดล้อมทางยุทธการ จะช่วยให้ผู้บัญชาการบรรเทาภาระปัญหา รวมถึงสามารถ คำนวณการณ์ผลที่จะเกิดขึ้น และเข้าใจถึงความแตกต่างของ การกระทำต่าง ๆ ของมิตร ศัตรู หรือผู้ที่เป็นกลาง เพื่อให้เกิด ผลกระทบที่จะนำไปสู่จุดสภาวะสุดท้ายทางทหารที่ต้องการ (Military end state) ได้

ระบุปัญหา (Define the problem) การระบุปัญหามีความ สำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญห โดยเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจสิ่งแวดลอมและการแยกต้นเหตุหรือสาเหตุของปัญหา การกำหนดสาระสำคัญที่ซับซ้อนของปัญหา การกำหนดปัญหาที่เกิดขึ้น เริ่มต้นด้วยการทบทวนแนวโน้มและภาวะแฝงของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องสามารถระบุความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ระหว่างเงื่อนไขที่มีอยู่ และผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ

องค์ประกอบของการออกแบบทางยุทธการ

การออกแบบทางยุทธการ ได้ใช้องค์ประกอบหลายอย่างที่จะ พัฒนาและปรับแต่งแนวทางเข้าสู่ทางยุทธการของผู้บังคับบัญชา เครื่องมือทางแนวความคิดเหล่านี้ช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาและ ฝ่ายเสนาธิการ ในการคิดผ่านไปยังความท้าทายของความเข้าใจ ในสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ, ระบุปัญหา และพัฒนาแนวทาง เข้าสู่ทางยุทธการนี้ ที่ซึ่งใช้แนะนำในการวางแผน และทำให้เกิด รูปร่าง CONOPS

การยุติ (Termination) เพื่อที่จะวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมที่ได้รับการสนับสนุน ต้องรู้ว่า ประสิทธิภาพดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีเจตนา อย่างไรที่จะยุติการปฏิบัติการรบร่วม และแน่ใจว่าผลลัพธ์ของมัน จะอยู่ยืนนาน

ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร (Military End State) ผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร เป็นชุดของสภาพเงื่อนไขที่ต้องการ ที่กำหนดเพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์ทางทหารทั้งหมด

วัตถุประสงค์ (Objectives) วัตถุประสงค์ คือเป้าหมายที่กำหนด ไว้อย่างชัดเจน, ชัดชัดได้ และสามารถทำให้บรรลุได้ ไปยังทุกการ ปฏิบัติการทางทหารควรใช้ยึดเป็นแนว

ผลกระทบ (Effect) ผลกระทบ คือผลที่เกิดจากการกระทำทาง ด้านกายภาพและ/หรือทางพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการ ปฏิบัติการทางด้านต่าง ๆ ทั้งแบบเดียวหรือแบบที่เป็นชุด และยั รวมถึงผลกระทบที่เกิดจากผลกระทบด้านอื่นด้วย ผลกระทบที่ ต้องการ ผลกระทบที่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขเพื่อสนับสนุนความ สำเร็จของวัตถุประสงค์

จุดศูนย์กลาง (Center of Gravity) จุดศูนย์กลาง คือแหล่งของ พลังอำนาจที่จะให้ถึงขวัญกำลังใจ กำลังทางด้านกายภาพ เสรี ในการปฏิบัติ หรือความพยายามในการต่อสู้ วัตถุประสงค์จะ ต้องเชื่อมโยงกับจุดศูนย์กลางเสมอ ถ้าวัตถุประสงค์เปลี่ยนแปลง จุดศูนย์กลางก็สามารถเปลี่ยนแปลงไปด้วย ในการระบุจุดศูนย์กลางเป็น

สิ่งที่สำคัญมากที่จะต้องเข้าใจว่า สงครามนอกแบบ (Irregular Warfare) จะต้องให้ความสำคัญกับความชอบธรรม และการมีอิทธิพลต่อประชากร ซึ่งแตกต่างจากสงครามตามแบบทั่วไป ที่จะใช้กำลังทางทหารเผชิญหน้ากันเพื่อเอาชนะกองกำลังของฝ่ายตรงข้าม

จุดแตกหัก (Decisive Points) จุดแตกหักมักจะเป็นสถานที่ทางภูมิศาสตร์, เหตุการณ์สำคัญเฉพาะ, ปัจจัยวิกฤติ หรืองาน ซึ่งเมื่อกระทำต่อสิ่งเหล่านี้แล้วจะทำให้ผู้บัญชาการรบสามารถสร้างความได้เปรียบอย่างเห็นได้ชัดเหนือฝ่ายตรงข้าม หรือช่วยเป็นปัจจัยประกอบให้บรรลุความสำเร็จ (เช่น การสร้างผลกระทบที่ต้องการ หรือการบรรลุวัตถุประสงค์)

เส้นการปฏิบัติ (Lines of Operations) และเส้นความพยายาม (Line of Effort) เส้นการปฏิบัติจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของกองกำลังที่กระทำต่อข้าศึกโดยการเชื่อมโยงจุดแตกหักหรือจุดที่มีความสำคัญต่าง ๆ ร้อยเรียงกันตามระยะของช่วงเวลา และสถานที่, เส้นความพยายามจะเป็นการเชื่อมโยงกิจ และภารกิจโดยใช้เหตุผลตามจุดมุ่งหมาย และผลกระทบให้มุ่งเน้นในการสร้างเงื่อนไขที่ต้องการตามยุทธศาสตร์ และยุทธการ

การเข้าถึงโดยทางตรงกับทางอ้อม (Direct versus Indirect Approach) การเข้าถึง เป็นลักษณะที่ซึ่งผู้บังคับบัญชาต่อสู้กับจุดศูนย์ดุล การเข้าถึงทางตรง จะเป็นการโจมตีจุดศูนย์ดุลของข้าศึกหรือจุดแข็งหลัก โดยการใช้อำนาจกำลังรบโดยตรงต่อสู้กับมัน การเข้าถึงทางอ้อม จะเป็นการโจมตีต่อจุดศูนย์ดุลของข้าศึก

โดยต่อสู้กับชุดของจุดแตกหัก ที่จะนำมาซึ่งการทำลายจุดศูนย์ดุลระหว่างที่หลีกเลี่ยงจุดแข็งของฝ่ายตรงข้าม

การคาดการณ์ (Anticipation) การคาดการณ์เป็นกุญแจสำคัญที่ใช้ในการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ ผู้บัญชาการรวบรวมควรเตรียมพร้อมกับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดและโอกาสที่อาจจะเกิดขึ้น

ระยะปฏิบัติการ (Operational Reach) ระยะปฏิบัติการ คือระยะทางและช่วงเวลาโดยตลอด ที่ใช้ขีดความสามารถทางทหารยังให้เป็นผลสำเร็จ

จุดผกผัน (Culmination) จุดผกผัน (Culmination) คือจุดของเวลา และ/หรือสถานที่ที่ซึ่งกำลังรบไม่มีขีดความสามารถที่จะดำเนินรูปแบบของการยุทธ์ได้ต่อไป

การจัดลำดับการปฏิบัติการ (Arranging Operations) ผู้บัญชาการต้องพิจารณาการจัดลำดับการปฏิบัติการของกองกำลังรวบรวมและส่วนต่าง ๆ ในการยุทธ์ให้ดีที่สุดเพื่อบรรลุผลสำเร็จในกิจที่ได้รับมอบ และภารกิจของกองกำลังรวบรวม การจัดลำดับการปฏิบัติการนี้มักจะเป็นการรวมเข้าด้วยกันของการปฏิบัติการพร้อมกัน และตามลำดับขั้น เพื่อให้ได้รับเงื่อนไขของสภาวะสุดท้ายด้วยการสลับเปลี่ยนกำลังพล และทรัพยากรอื่น ๆ น้อยที่สุด

กำลังและพันธกิจ (Forces and Functions) ผู้บัญชาการ และนักวางแผนสามารถออกแบบการทัพและการปฏิบัติการทางยุทธการได้ โดยที่ต้องพึงเล็งต่อการเอาชนะกำลังฝ่ายตรงข้ามหรือพันธกิจ หรือรวมทั้งสองอย่าง

ขั้นการปฏิบัติ

เหมือนกับที่เป็นกฎโดยทั่วไป ขั้นการปฏิบัติของการทัพ หรือการปฏิบัติการ ควรที่จะเข้าใจในการขับเคลื่อนเงื่อนไข มากกว่าการขับเคลื่อนในด้านของเวลา

ขั้นการปฏิบัติจะมีความแตกต่างชัดเจนในเรื่องของเวลา, พื้นที่ และ/หรือความมุ่งประสงค์จากอีกทางหนึ่ง แต่จำเป็นที่จะต้องวางแผนในการสนับสนุนซึ่งกันและกัน และควรที่จะให้เห็นความก้าวหน้าของหน่วยรองของการทัพ หรือการปฏิบัติการแต่ละขั้น ควรที่จะมีชุดของเงื่อนไขที่เริ่มต้น (ที่กำหนดจุดเริ่มต้นของขั้น) เงื่อนไขสุดท้ายของขั้นหนึ่ง จะเป็นการเริ่มต้นเงื่อนไขสำหรับขั้นต่อไป

จำนวน ลำดับ และการทับซ้อน

ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม ปรับขั้นการปฏิบัติ แสวงหาผลประโยชน์จากโอกาส ที่ถูกนำมาโดยฝ่ายตรงข้าม หรือสถานการณ์ทางยุทธการ หรือการตอบสนองต่อเงื่อนไขของกำลังที่มองไม่เห็น

การทำงานภายใต้โครงสร้าง ขั้นการปฏิบัติ การใช้ขั้นการปฏิบัติ ที่แท้จริงแล้ว จะแปรตามการทัพ หรือการปฏิบัติการรบบร่วม และถูกกำหนดโดยผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วม ระหว่างการวางแผน ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมจัดตั้งสภาพเงื่อนไข, วัตถุประสงค์หรือเหตุการณ์ สำหรับการส่งผ่านจากขั้นการปฏิบัติหนึ่ง ไปอีกขั้นการปฏิบัติหนึ่ง และวางแผนตามลำดับขั้น (ที่ขึ้นอยู่ กับผลลัพธ์ทางการยุทธ์) และแผนย่อย (กิ่งก้านสาขา) สำหรับการเผชิญเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ ขั้นการปฏิบัติ ถูกออกแบบที่จะควบคุม

ตามลำดับขั้น แต่การปฏิบัติการในบางครั้งจากขั้นการปฏิบัติ อาจ
จะเริ่มต้นในขั้นก่อนหน้า และต่อเนื่องไปยังลำดับขั้นการปฏิบัติย่อย

การส่งผ่าน

การส่งผ่านระหว่างขั้นการปฏิบัติต่าง ๆ ถูกออกแบบให้แตกต่างกัน
ออกไป โดยมุ่งความคิดไปที่กองกำลังรวบรวม มักจะทำงานร่วมกัน
บ่อย ๆ โดยการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางการบังคับบัญชา
หรือการสนับสนุน ความจำเป็นที่จะย้ายเข้าขั้นตอนอื่นตามปกติ
ถูกระบุโดยประเมินค่าว่าชุดของวัตถุประสงค์ บรรลุประสพ
ความสำเร็จ หรือเข้าศึก ถูกกระทำในลักษณะที่ต้องการ ในการ
เปลี่ยนแปลงหลัก โดยมุ่งไปที่กองกำลังรวบรวม และด้วยเหตุนี้จึง
ซับซ้อนเหตุการณ์อยู่บ่อยครั้ง ซึ่งไม่ใช่การซับซ้อนในด้าน
ของเวลา

โมเดลของขั้นการปฏิบัติ

ถึงแม้ว่าผู้บังคับบัญชาจะกำหนดจำนวน ขั้นตอนการปฏิบัติที่
แท้จริงที่ถูกใช้ระหว่างการทำ หรือการปฏิบัติการการใช้ของแต่ละ
ขั้นการปฏิบัติ (การปรับแต่ง, การป้องกัน, ช่วงชิงการเป็นฝ่าย
ริเริ่ม, ครอบงำ, การสร้างเสถียรภาพ และการมอบอำนาจให้
เจ้าหน้าที่พลเรือน) ได้ให้โมเดลที่อ่อนตัว เพื่อจัดการ
ปฏิบัติการรบ และการปฏิบัติการเพื่อเสถียรภาพ

โมเดล ๖ ขั้นการปฏิบัติ ไม่ได้ตั้งใจที่จะกำหนดให้เป็นแม่แบบที่เป็น
สากลสำหรับทุกคนที่ทำงานร่วมกันในการปฏิบัติการรวบรวม และอาจ
ปรับให้เหมาะสมกับคุณลักษณะ และช่วงระยะเวลาของการปฏิบัติการ
ที่ซึ่งมันได้ใช้

การปรับแต่ง (ขั้นการปฏิบัติ ๐) การปฏิบัติการหลายชาติ และ
รวบรวม-รวมถึงการปฏิบัติการทางทหารที่เป็นประจำ และเป็นปกติ
และกิจกรรมระหว่างหน่วยงานต่างๆ ดำเนินการที่จะห้ามปรามหรือ
ยับยั้งฝ่ายตรงข้ามที่อาจเกิดขึ้น และสร้างความมั่นใจ หรือเสริม
สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนและพันธมิตร

การป้องปราม (ขั้นการปฏิบัติ ๑) ความตั้งใจของขั้นปฏิบัติการนี้
คือการป้องปรามการปฏิบัติการของฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ต้องการ
การประทุ้ง โดยแสดงขีดความสามารถ และความเด็ดเดี่ยวของ
กำลังรวบรวมให้เป็นที่ประจักษ์ มันได้รวมถึงกิจกรรมในการเตรียม
กำลัง และสร้างเงื่อนไขสำหรับการวางกำลังและการใช้กำลัง
ในเหตุการณ์ที่การป้องปรามไม่ประสบความสำเร็จ

ช่วงชิงการเป็นฝ่ายริเริ่ม (ขั้นการปฏิบัติ ๒) ผู้บัญชาการกองกำลัง
รวบรวม แสวงหาหนทางที่จะเป็นฝ่ายริเริ่ม ในการประยุกต์ใช้
ขีดความสามารถที่เหมาะสมของกองกำลังรวบรวม

ครอบงำ (ขั้นการปฏิบัติ ๓) การครอบงำมุ่งความสนใจในการ
ทำลายความตั้งใจของฝ่ายตรงข้าม สำหรับการจัดการช่วยเหลือ
หรือในสถานการณ์ที่ไม่มีการรบ ในการควบคุมสภาวะแวดล้อม
ทางยุทธการ

การสร้างเสถียรภาพ (ขั้นการปฏิบัติ ๔) ขั้นการสร้างเสถียรภาพนี้
ถูกต้องการเมื่อในพื้นที่ไม่มีหน่วยปฏิบัติการ, แนวทางกฎหมาย,
หน่วยงานทางปกครองที่เป็นพลเรือนเหลืออยู่เลย กองกำลัง
รวบรวมอาจต้องทำหน้าที่เป็นรัฐบาลจำเป็น ทำหน้าที่บูรณาการ
ความพยายามทั้งหลายของนานาชาติ ในการสนับสนุน/ให้เงิน

ช่วยเหลือ, องค์การระหว่างประเทศ, NGOs, หรือหน่วยงานของรัฐบาล
สหรัฐฯ เข้าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างเสถียรภาพจนกว่าหน่วยงาน
ท้องถิ่นจะทำงานได้

มอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่พลเรือน (ขั้นการปฏิบัติ ๕) ขั้นการ
ปฏิบัตินี้ประกอบด้วยการสนับสนุนโดยการที่มอบอำนาจเหนือกว่า
ของกองกำลังรบร่วม ต่อรัฐบาลท้องถิ่นที่เป็นรัฐบาลที่ถูกกฎหมาย
ในยุทธบริเวณ เป้าหมายของกองกำลังรบร่วมก็คือ การเปิดโอกาส
ให้เจ้าหน้าที่พลเรือนทำการบริหารบ้านเมือง โดยจัดให้มีการบริการ
ที่จำเป็นพื้นฐานให้กับประชาชนจำนวนมากในพื้นที่ได้

การประเมินค่า

การประเมินค่า คือการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องรวมทั้งประเมิน
ในสถานการณ์ปัจจุบัน และความคืบหน้าของการปฏิบัติการร่วม
ที่มีผลต่อความสำเร็จของภารกิจ มันจะเกี่ยวข้องกับการเปรียบ
เทียบกับผลที่ได้คาดการณ์ไว้กับผลที่เกิดขึ้นจริงเพื่อพิจารณาหา
ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการ โดยปกติแล้ว การประเมินควรจะ
ต้องตอบคำถามให้ได้สองข้อ คือ เป็นสิ่งที่กองกำลังรบร่วมต้อง
ทำไหม และสิ่งที่กองกำลังรบร่วมทำ ทำถูกต้องไหม เพื่อให้ชัดเจนไป

การประยุกต์ใช้ การประเมินค่า

การประเมินค่าและการเรียนรู้ สามารถเพิ่มเติมการปรับปรุงไปยัง
แนวทางเข้าสู่ทางยุทธการของผู้บังคับบัญชา และแผนการทัพ
หรือแผนเผชิญเหตุ ผู้บัญชาการกองกำลังรบร่วมเข้าใจปัญหา
และอะไรที่จำเป็นที่จะทำให้บรรลุความสำเร็จ ได้รับเครื่องมือ
ที่ใช้ประเมินค่าอย่างมีประสิทธิภาพ และสัมพันธ์กับความต้องการ

ของข่าวสาร ที่สนับสนุนการประเมินค่า การป้อนกลับจะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ การปรับตัว และการปรับเปลี่ยนที่ตามมา การประเมินค่าประสิทธิผล ต้องการเกณฑ์ที่สำคัญสำหรับการประมวลผลระดับของความสำเร็จ ในการบรรลุภารกิจเกณฑ์ที่สำคัญ สามารถแสดงออกในฐานะเกณฑ์วัดความสำเร็จด้านประสิทธิผล (Measure of Effectiveness: MOE) และเกณฑ์วัดความสำเร็จด้านการปฏิบัติ (Measure of Performance: MOP)

การประเมินค่า ส่งผลนำมาซึ่งกิจที่ชัดเจน ๒ อย่าง คือ การสังเกตการณ์สถานการณ์อย่างต่อเนื่อง และความก้าวหน้าของการปฏิบัติ รวมไปถึงการประเมินผลการปฏิบัติการ ต่อเกณฑ์วัดความสำเร็จด้านประสิทธิผล (Measure of Effectiveness: MOE) และเกณฑ์วัดความสำเร็จด้านการปฏิบัติ (Measure of Performance: MOP) ที่จะกำหนดความสัมพันธ์ที่ก้าวหน้า ไปยังภารกิจ, วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์สุดท้าย

เกณฑ์วัดความสำเร็จด้านประสิทธิผล (Measure of Effectiveness: MOE) เป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเปลี่ยนแปลงในระบบของพฤติกรรม, ขีดความสามารถ, หรือสภาพแวดล้อมทางยุทธการ ซึ่งเชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์กับสภาวะสุดท้ายที่ต้องการ, วัตถุประสงค์ หรือการสร้างผลกระทบ เป็นมาตรวัดที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ที่เกิดจากการปฏิบัติเกณฑ์วัดความสำเร็จด้านการปฏิบัติ (Measure of Performance: MOP) เป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการปฏิบัติของฝ่ายเรา ซึ่งเชื่อมโยงและมีความสัมพันธ์ความสำเร็จที่เกิดจากกิจในการปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ

ระบบการวางแผนการปฏิบัติการร่วม - JOPP (Joint Operation Planning Process)

ระบบการวางแผน

ระบบการวางแผนการปฏิบัติการร่วม คือ เป็นกระบวนการในการวิเคราะห์อย่างมีแบบแผน ที่ประกอบด้วยชุดของขั้นตอนเชิงตรรกะที่จะตรวจสอบภารกิจ, พัฒนา, วิเคราะห์ และเปรียบเทียบทางเลือกหนทางปฏิบัติ จากนั้นเลือกหนทางปฏิบัติที่ดีที่สุด, ผลิตแผนหรือคำสั่ง

ระบบการวางแผนการปฏิบัติการร่วม ใช้กระบวนการไปยังองค์กรที่ทำงานของผู้บังคับบัญชาฝ่ายเสนาธิการ ผู้บังคับบัญชาหน่วยรอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อที่จะพัฒนาแผนที่จะระบุปัญหาที่ต้องการแก้ อย่างเหมาะสม มั่นใจความสนใจในการกำหนดภารกิจทางทหาร และพัฒนารวมไปถึงการประสานสอดคล้องของแผนในรายละเอียดเพื่อที่จะบรรลุภารกิจ

ยุทธศิลป์ และการออกแบบทางยุทธการเมื่อประสานเชื่อมต่อกับระบบการวางแผนการปฏิบัติการร่วม

การออกแบบทางยุทธการ และระบบการวางแผนการปฏิบัติการร่วม เป็นเครื่องมือที่สอดคล้องกันของกระบวนการวางแผนทั้งหมด การออกแบบทางยุทธการ ใช้กระบวนการที่มีการสื่อสารระหว่างกันที่ยอมรับในวิสัยทัศน์ของผู้บังคับบัญชา และความชำนาญของการใช้ยุทธศิลป์ ที่จะช่วยเหลือในวางแผนในการตอบคำถาม Ends-Ways-Means-Risk รวมไปถึงโครงสร้าง การทัพ และการ

ปฏิบัติการอย่างเหมาะสม ผู้บังคับบัญชาจะถูกช่วยเหลือโดยฝ่ายเสนาธิการ ได้ประโยชน์จากความเข้าใจของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ, ระบุปัญหา และพัฒนาแนวทางเข้าสู่ทางยุทธการ สำหรับการทัพหรือการปฏิบัติการผ่านการประยุกต์ใช้ของการออกแบบทางยุทธการ ระหว่างขั้นเริ่มต้นของการวางแผนของ JOPP ผู้บังคับบัญชา สื่อ แนวทางเข้าสู่ทางยุทธการไปยังฝ่ายเสนาธิการ หน่วยรอง หน่วยสนับสนุน หน่วยงานที่เข้าร่วมปฏิบัติการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ไม่ใช่ทหาร และนานาชาติประเทศ รวมไปถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่ไม่ใช่รัฐบาล

วิเคราะห์ภารกิจ

ภารกิจของกำลังรบร่วมคือ กิจ หรือชุดของกิจร่วมกันด้วยความมุ่งหมายด้วยกัน ที่สามารถวัดการปฏิบัติได้อย่างชัดเจน ถูกนำมา และเป็นเหตุผลของการกระทำดังกล่าว

วิเคราะห์ภารกิจ ใช้ในการศึกษากิจเฉพาะ และระบุกิจต่าง ๆ ที่จำเป็น ที่ทำให้ภารกิจบรรลุผลสำเร็จ การวิเคราะห์ภารกิจเป็นเรื่องที่สำคัญมากเพราะใช้เป็นทิศทางของผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการ ทำให้มุ่งความสนใจไปในประสิทธิผลจากปัญหาเฉพาะหน้า สืบนำเข้าสู่หลักเริ่มแรก ไปยังการวิเคราะห์ภารกิจ มาจากคำสั่งการวางแผนของกองบัญชาการที่สูงกว่า คำแนะนำทางยุทธศาสตร์อื่น ๆ และคำแนะนำในการวางแผนเริ่มแรกของผู้บังคับบัญชา ที่ซึ่งอาจจะรวมคำอธิบายของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ การระบุของปัญหา แนวทางในการเข้าสู่ทางยุทธการ เจตนารมณ์เริ่มแรก และการเตรียมสนามรบด้านการเข้าร่วม ผลผลิตหลักที่สำคัญในการวิเคราะห์ภารกิจคือ การประมาณการของฝ่าย

เสนอการ คำแถลงภารกิจ แนวทางเข้าสู่ทางยุทธการที่ถูกปรับแต่ง คำแถลงเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา คำแนะนำในการวางแผน ที่ทันสมัย และความต้องการข่าวสารวิกฤติของผู้บังคับบัญชา

การพัฒนาหนทางปฏิบัติ

หนทางปฏิบัติที่ดี จะทำให้บรรลุภารกิจภายใต้คำแนะนำของผู้บังคับบัญชา ใช้ความอ่อนตัวในการเผชิญต่อเหตุการณ์ กำลังที่มองไม่เห็น ระหว่างการปฏิบัติ และตำแหน่งของกองกำลังรวบรวมในการปฏิบัติการ อนาคต

หนทางปฏิบัติเป็นหนทางที่มีศักยภาพ (วิธีแก้ปัญหา, วิธีการ) ที่จะบรรลุภารกิจที่ถูกมอบหมาย ฝ่ายเสนอการพัฒนาหนทางปฏิบัติ ที่จะเสนอทางเลือกที่เป็นหนึ่งเดียวแก่ผู้บังคับบัญชา แนวทาง ทั้งหมดจะมุ่งไปสู่การบรรลุซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายทางทหาร ตั้งแต่ การมุ่งไปสู่ทางยุทธการ ประกอบด้วย แนวทางมุ่งไปสู่ทางยุทธการ ของผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวมที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่ละ หนทางปฏิบัติจะขยายแนวความคิดด้วยรายละเอียดที่เพิ่มขึ้น ที่อธิบาย ใครเป็นคนปฏิบัติ ประเภทอะไรของการปฏิบัติการทาง ทหารที่จะเกิดขึ้น เมื่อไหร่ที่การปฏิบัติจะเริ่มขึ้น ที่ไหนที่การปฏิบัติ จะเกิดขึ้น ทำไมการปฏิบัติถึงมีความจำเป็น (ความมุ่งหมาย) และ การปฏิบัติอย่างไรที่จะเกิดขึ้น (วิธีการของการใช้กำลัง)

การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ

ในขณะที่สิ้นเปลืองของเวลามาก, การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ ควรจะต้อง ตอบสองคำถามหลัก คือ หนทางปฏิบัตินี้เป็นไปได้หรือไม่ และยอมรับ ได้หรือไม่

การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติ เป็นกระบวนการในการตรวจสอบหนทางปฏิบัติที่มีศักยภาพอย่างใกล้ชิด เพื่อที่จะแสดงให้เห็นในรายละเอียดที่จะยอมรับ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการที่จะระบุหนทางปฏิบัติที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ที่มีเหตุผล และเปรียบเทียบกับหนทางปฏิบัติเหล่านี้ การวิเคราะห์หนทางปฏิบัติระบุความได้เปรียบหรือข้อดี และความไม่ได้เปรียบหรือข้อเสียของแต่ละหนทางปฏิบัติของฝ่ายเรา ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการวิเคราะห์แต่ละหนทางปฏิบัติที่ยังไม่สมบูรณ์ แบ่งแยกตามคำแนะนำของผู้บังคับบัญชา การวาดภาพการรบเป็นเครื่องมือหลักที่จะควบคุมการวิเคราะห์เหล่านี้ การวาดภาพการรบเป็นความพยายามอย่างเฉลียวฉลาด ที่จะมองภาพการเคลื่อนที่ของการปฏิบัติการ มอบกองกำลังรบร่วมที่มีความเข้มแข็ง และการควบคุม, ชีตความสามารถของฝ่ายตรงข้าม และหนทางปฏิบัติที่เป็นไปได้, พื้นที่ทางการยุทธ์ และมุมมองอื่น ๆ ของสภาวะแวดล้อมทางยุทธการ

การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ

การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในใจที่ซึ่งหนทางปฏิบัติถูกพิจารณาเป็นอิสระต่อกัน และประเมินผลและเปรียบเทียบภายใต้ชุดของเกณฑ์ปัจจัย ที่จัดตั้งโดยฝ่ายเสนาธิการ และผู้บังคับบัญชา เป้าหมายคือ ระบุ และแนะนำหนทางปฏิบัติที่มีความเป็นไปได้สูง ในการต่อสู้กับหนทางปฏิบัติของข้าศึก ที่เป็นกังวลของผู้บังคับบัญชามากที่สุด การเปรียบเทียบหนทางปฏิบัติ อำนวยความสะดวกต่อกระบวนการแสวงหข้อตกลงใจของผู้บังคับบัญชา โดยการปรับสมดุลระหว่าง Ends, Ways,

Means และ Risk ของแต่ละหนทางปฏิบัติ ผลผลิตสุดท้ายของกิจนี้ คือ การบรรยายสรุปต่อผู้บังคับบัญชา ในการให้ข้อเสนอแนะ และตกลงใจโดยผู้บังคับบัญชา

การพัฒนา แผน หรือคำสั่ง

การวางแผนประณีต จะเป็นผลลัพธ์ในการพัฒนาแผน ระหว่างที่การวางแผนในสถานการณ์วิกฤติจะนำมาซึ่งการพัฒนาคำสั่งการปฏิบัติโดยตรง

ระหว่างการพัฒนาแผน หรือคำสั่ง ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายเสนาธิการในความร่วมมือกับผู้ใต้บังคับบัญชาและองค์กร และองค์ประกอบที่สนับสนุน ขยายการอนุมัติ แผนหรือคำสั่งไปในรายละเอียดของแผนเผชิญเหตุร่วม หรือคำสั่งปฏิบัติการ แนวความคิดในการปฏิบัติที่ชัดเจนและรัดกุม เป็นการแสดงออกถึงสิ่งที่ผู้บัญชาการกองกำลังรวบรวม มีเจตนารมณ์ที่จะบรรลุ และทำอะไรในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ มันได้อธิบายถึงการปฏิบัติอย่างไรของหน่วยรองของกองกำลังรวบรวม และหน่วยสนับสนุนที่จะบูรณาการ ประสานสอดคล้อง และจนถึงขั้นการบรรลุภารกิจ รวมไปถึงแผนย่อย (กิ่งก้านสาขา) และแผนตามลำดับขั้นสำหรับการพัฒนาแผนและคำสั่ง ต่อทิศทางของแผนขีดความสามารถทางยุทธศาสตร์ร่วม หรืออันเป็นผลมาจากการมอบหมายงานของประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (ปกติจะส่งผ่านประธานคณะเสนาธิการร่วม), ประธานคณะเสนาธิการร่วม สังเกตการณ์การปฏิบัติในการวางแผน แก้ไขเมื่อจำเป็น และทบทวนแผนเผชิญเหตุของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการสนับสนุน

สำหรับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความยอมรับได้ความ
สมบูรณ์ และการปฏิบัติตามหลักนิยมนร่วมกัน

บทสรุป

เอกสารฉบับนี้ สะท้อนให้เห็นถึงคำแนะนำในปัจจุบันสำหรับการ
วางแผน การปฏิบัติการทางทหาร (เอกสารหลักนิยมหลัก) และ
เป็นแกนหลักของหลักนิยมการรบรวม สำหรับการวางแผน การปฏิบัติการ
รบรวม ตลอดจนการปฏิบัติการทางทหาร